

והאינסטרנציונל. החלטנו לתודיע למשרד הברית שצורת השתתפותנו
באינסטרנציונל צריכה להשתנות. המפלגה מחייבת גם להבא השתתפות
בין-ארצית, אבל לא בשם פוע"צ בלבד. כל המפלגות המאוחדות
ששתתפה אף הן באינסטרנציונל. החברים בחו"ל יחליטו סה"י יחול
השנוי. נדרוש איחוד עולמי, אך נעמוד בכל חוקף על איחוד בארצות,
וקודם כל נדרוש אישור האיחוד באמריקא.

קיבלתי היום חשבון ביחי. הבנין עלה לפי חשבוננו של
המהנדס טוביה 479.423 לא"י, האינסטלציה - בערך 52, חשמל - 9,
ארונות 20, לשכונת הפועלים 30, לחברת החישובות הצפון 10 לא"י,
שכר האדריכל טוביה 11,9 לא"י, ורקו, דמי ביטוח, עו"ד ושונות
5.34 לא"י - בס"ה 617.66. נוספות: רשחות לחלונות בחדר האוכל
1,50 לא"י, וילונות בחדר זה 0.85, ארון לספרים ואיצטבאות 2,60;
סונון 5 לא"י, 4 כסאות גבוהים 1,60; 6 כסאות נמוכים 1,20, שלחן
נמוך 0,35; שלחן אוכל 1,50; כסא לפסנתר 1,00 לא"י, תיקון הסיסות
0,70; העברת החפצים 8 לא"י, ס"ה 24.3 - לשם כך קבלתי הלוואה:
מהבנק 350 לא"י, סמוהל 180 לא"י, חזרה בעד הקרקע - 40 = ס"ה 570.

י"ב בחשו
27 ביוני
יום שבת

בזל.

אחמול באחי חנה ומצאחי פה את ברל, יבנא"י, שפרינצק
ועוד. הבוקר בא גם משה. בחוף הצירים שנתאספו כבר פה מבוכה.

מה יהיה ? גליקסון סובר שרק קואליציה של כל הספלגות, לרבות
הרוויזיוניסטים, חציל את המצב. זו תהיה כנראה העמדה של רוב
הציונים הכלליים. צירי האימפריה הבריטית נוקטים עמדה ויצמניסטית.
שפרינצק סיפר לנו הבוקר על שיחה ו. עם מק. נפגש
בבית הנבחרים. השיחה נמשכה כשלוש שעות. דברו על הנציב, הפיחות,
עבר-הירדן, עבודות, משרד המושבות. ויצמן היה מרוצה מהשיחה.
מ. - שיש שני קנדיזמים לנציבות. הוא חושב שדרושות שלוש חבונות
מהנציב החדש: אדמיניסטרטור, צבאי, לוגי לציונות. בשאלת הפיחות
דרש ו. כריטם. אותו הדבר ביחס לשנויים מדיניים. מק. מסכים
לפריטם בשאלת המדיניות. סיפר שפספילד ילך ממשרד המושבות. בנוגע
לעבודות הממשלה רגז על המצב הקיים. בשאלת עבר הירדן שמע - ולא
ענה כלום. דואג להשארו של ויצמן. כשצ'ירציל יצטרף למסיבה אמר
שאינו סמין שהקם היחודי יהיה כל כך כששי לחת לו ללכת.

ת ו ס פ ו ח.

לא מפלגה - אלא שליחי חזית - מכוח אנושיות - לא רק מהאדמיניסטרציה, כי אם דוקא ממעלה פועלים - למרות אכזבות, כשלונות, קטרוג, הסחת, שסוי, התפוררות, שנאה. יצאנו מהבחירות בניצחון (המניפסט של זבוטינסקי) - לא נצחון, לא שמחה, לא שקט - עמוסו אחריות וחרדה רבה. נשלחנו מחזית-האש של צבא-ההגשמה הציונית, של כובשי העמדות בסך יותר מיובל שנים, אנשי העבודה ההגנה. ולא תוצאות הבחירות אלא הסצב בחנועה ובמפעל מעניינים אוחנו.

שנתיים שנוח מבחן למפעל ולחנועה. ויצמן מחוץ צורך נפשי ופוליטי דבר על 13 שנה - ובהכרח קיצר.

החקפת דמים, השטנה מאורגנה, התנקשות בזכות היסודיות, קפות זכיותינו האלמנטריות - מה שקדם למאורעות אב - ענין הכוחל. ההיסטוריה חשפוט בין אלה שהזהירו ובין אלה לכבות את האש בבנוזין. איגרה מקדונלד - כוונה טובה, חשיבות מוסרית ופוליטית - אך למעשה עד עכשיו אות מתה.

האקט האחרון - חוק האריסות, לא נגד הגנת האריסים - אלא כוונה למסור מלוא השלטון בידי הנציב בכל עניני העברת קרקעות - ודן את האדמות לשממה.

מה פשר המאורעות:

השיטה, הסנהיג (לא בחוץ סערת הבחירות יוצא פסק דינו, ואף לא קונגרס זה יהיה שופטו האחרון).

פרק 1920

1921 - הטלגרסה של זבוטינסקי.

מה מלמדים המאורעות:

1. לסרות הכיבוש הגדול, הכרת העולם, החצתה המנדט.
עוד אנו חשודים, לא מובנים, מוקפי שנאה ודיושה פעולה חסכרה רבה
על אופי פעולתנו ומהותה.

2. הסבך הערבי בארץ.

שתי שאלות מפרידות בינינו ובין הפסיבדו-ממלכתיים - כאן תחום
אשר לא חגושר, ועל הקונגרס לבחור באחד משנים.

יחסנו אנו לכיבוש הממלכתי:

לא התחלה, לא נקודה-מוצא, אלא כיבוש ממלכתי חשוב, גדול להלכה.
אחיות פורחות, ומשום כך אמרנו: סלאוה חוכן, עמדה אחרי עמדה,
בלי זה חשאר אות מחה, וחהיה לנו לרועץ.

וחשאלה השניה - יחסינו עם העם הערבי.

מרכז רוחני, התנוונות כלכלית, חרבותיה - בחור מועם יצדיק אותנו
גורל הגלות; בלי שנוכל להיות עומדים ברשות עצמנו - אין מעם
ועתיד לעבודתנו בארץ.

א"י - לפתרון שאלת העם היהודי, לעליה מלתי מוגבלת,
גם בעבר-הירדן. לא שינוי במנדט לא רויזיה - אך גם בחוקת המנדט
אין לסגור את עבר-הירדן בפנינו, זה נגד המנדט.
אבל יש ערבים בארץ וסביבותיה.

יש מדינות ערב; מיליון ערבים בא"י משני עברי הירדן,

אבן סעוד במרחק חצי יום, עירק, סוריה - מבלי לדבר על מצרים,
מרוקו, מֵאֵס, ליביה אלג'יר ועוד -

העם יהיה עם ארצישראלי - מוקף עמים ערבים.

הציונות שאלה אינטרנציונלית, עולמית.

העולם במאה הי"ח - אירופה

הי"ח - אירופה ואמריקא

הכ" - גם אסיה.

התקדמות המזרח. הודו, צירציל וגנדי. הצ'ירצילינים

שלנו. חשענו על כוח הזרוע של אנגליה בלבד ? בחסד מה אנגליה

זו שאחם משניאים ? אנגליה זו שרוצה לבוא בעצמה לידי הסכם עם

הודו ?

מהי נקודת המשען שלנו ?

העם והספקל בארץ - הרכוש שלנו - קרקע, חשמל, תעשיה ים

המלח ירושלים. העם היהודי, מאמציו וקרבתותיו. אל תאמינו לרופאי

האליל. יש מקום לנו בארץ, יש לנו כשרון לבנוחה. מה תראו לו

25 ושנה ? -

המטרה - קומסיות

הדרך - פעולה מתמדת

ציונות - שאלה אינטרנציונלית (בכוחות האלה - יש מזרח וערב)

יחסים עם ערבים

ממשלת המנדט

- נגד רויזית - 1. קואליציה בלי רויזית.
לא ויצמן - 2. נשיאות: אוסישקין או סוקולוב
סרינה - (ברנדייס לא רוצה).
פעולה בכל החנאים.

המצב הפוליטי - סוכנות

העבודה המעשית - חידוש הפעולה הציונית
העבודה הציונית - חידוש ההסתדרות

- (1) ביסוס המשקים.
(2) חתישבות האלק.
(3) מגבית אר"ית - הגברת הקה"ק.
(4) חידוש התנועה הציונית, כאילו לא הייתה סוכנות, אך לא ביטול
הסוכנות.
(5) פוליטיקה אולטימטיבית.

החזון והמרד של הנוער -
חלום דורות נחגבש ברצון חלוצי ובמפעל יצירתו.
יניקה עבר גדול, רוח צער וסבל וחלום גאולה.

קריאת סולדת, עבודת ויצירה.

הכמיהה לאדמה ולסבע

יצירה היהודי החדש -

היעוד של הפועל - גאולה עם, חיקון סולדת

האשה החדשה - שויונה ועבודתה.

משעננו הפנימי - ברצון ברזל; ב"גב אל הקיר" בעמידה נגד הסות -
ובחדות היצירה.

השחרור הסוציאלי והחברה המופתית.

שובנו למולדת - למורת המחקור.

הקומה ערב -

הפועל בראש האומה.

בשורת הפועל בא"י לאחיו הפועלים בגולה - לא בתחית הברית
כי אם בראשה.

כלל ישראל - קריאת מלחמתנו.

הפועל - מרכז האומה, משענה וגאולה.

בשורתנו לנוער היהודי -

אסונתנו ביכולת ללא-גבול של האדם היוצר הסודלק באש-אמונה,

בחזון-הקומה, מזוין ברצון-ברזל ובוסת בכוחו.

- - - - -